

KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 1407/2013

2019/EØS/18/57

av 18. desember 2013

om anvendelse av artikkel 107 og 108 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på bagatellmessig støtte(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 108 nr. 4,

under henvisning til rådsforordning (EF) nr. 994/98 av 7. mai 1998 om anvendelse av artikkel 107 og 108 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på visse kategorier horisontal statsstøtte⁽¹⁾,

etter offentliggjøring av utkast til forordning⁽²⁾,

etter samråd med Den rådgivende komité for statsstøtte og

ut fra følgende betraktninger:

1) Statlig finansiering som oppfyller kriteriene i traktatens artikkel 107 nr. 1, utgjør statsstøtte og skal meldes til Kommisjonen i henhold til traktatens artikkel 108 nr. 3. I henhold til traktatens artikkel 109 kan imidlertid Rådet bestemme at visse kategorier av støtte er unntatt fra dette meldingskravet. I samsvar med traktatens artikkel 108 nr. 4 kan Kommisjonen vedta forordninger som gjelder disse kategoriene av statsstøtte. I henhold til forordning (EF) nr. 994/98 besluttet Rådet, i samsvar med traktatens artikkel 109, at bagatellmessig støtte kan utgjøre en slik kategori. På dette grunnlag anses bagatellmessig støtte, som er støtte gitt til ett enkelt foretak i en gitt periode og som ikke overstiger et bestemt fast beløp, ikke å oppfylle alle kriteriene fastsatt i traktatens artikkel 107 nr. 1, og den omfattes derfor ikke av meldingskravet.

2) Kommisjonen har i en rekke vedtak klargjort begrepet støtte i henhold til traktatens artikkel 107 nr. 1. Kommisjonen har også vist sin politikk med hensyn til en øvre grense for bagatellmessig støtte, slik at traktatens artikkel 107 nr. 1 ikke anses å få anvendelse på støtte under denne grensen, først i sin kunngjøring om regelen om bagatellmessig statsstøtte⁽³⁾ og deretter i kommisjonsforordning (EF) nr. 69/2001⁽⁴⁾ og (EF) nr. 1998/2006⁽⁵⁾. I lys av erfaringen med anvendelsen av forordning (EF) nr. 1998/2006 er det hensiktsmessig at noen av vilkårene fastsatt i nevnte forordning revideres, og at forordningen erstattes.

3) Det er hensiktsmessig å opprettholde den øvre grensen på 200 000 euro som den bagatellmessige støtten ett enkelt foretak kan motta per medlemsstat i en periode på tre år. Denne øvre grensen er fortsatt nødvendig for å sikre at alle tiltak som faller inn under denne forordning, kan anses ikke å ha noen virkning på handelen mellom medlemsstater og ikke vri eller true med å vri konkurransen.

4) I henhold til konkurransereglene fastsatt i traktaten er et foretak enhver enhet som utøver en økonomisk virksomhet, uansett rettslig status og finansieringsmåte⁽⁶⁾. Den europeiske unions domstol har fastslått at alle enheter som kontrolleres (rettslig eller faktisk) av samme enhet, bør anses som ett enkelt foretak⁽⁷⁾. Av hensyn til rettssikkerheten og for å redusere den administrative byrden bør denne forordning inneholde en uttømmende liste med klare kriterier for å avgjøre når to eller flere foretak i samme

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 352 av 24.12.2013, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 98/2014 av 16. mai 2014 om endring av EØS-avtalens vedlegg XV (Statsstøtte), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 63 av 30.10.2014, s. 56.

⁽¹⁾ EFT L 142 av 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 229 av 8.8.2013, s. 1.

⁽³⁾ Kommisjonskunngjøring om regelen om bagatellmessig statsstøtte (EFT C 68 av 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 69/2001 av 12. januar 2001 om anvendelse av EF-traktatens artikkel 87 og 88 på bagatellmessig støtte (EFT L 10 av 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1998/2006 av 15. desember 2006 om anvendelse av traktatens artikkel 87 og 88 på bagatellmessig støtte (EUT L 379 av 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Sak C-222/04 *Ministero dell'Economia e delle Finanze mot Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, samling 2006, s. I-289.

⁽⁷⁾ Sak C-382/99 *Nederland mot Kommisjonen*, samling 2002, s. I-5163.

medlemsstat skal anses som ett enkelt foretak. Kommisjonen har, fra de veletablerte kriteriene for å definere «tilknyttede bedrifter» i definisjonen av små og mellomstore bedrifter (SMB) i kommisjonsrekommandasjon 2003/361/EF⁽¹⁾ og i vedlegg I til kommisjonsforordning (EF) nr. 800/2008⁽²⁾, valgt de kriteriene som er relevante i denne forordning. Kriteriene er allerede velkjente for offentlige myndigheter og bør få anvendelse, gitt virkeområdet for denne forordning, på både SMB-er og store foretak. Disse kriteriene bør sikre at en gruppe av tilknyttede bedrifter betraktes som ett enkelt foretak ved anvendelsen av regelen om bagatellmessig støtte, men at foretak som ikke har noen tilknytning til hverandre, bortsett fra at hvert foretak har en direkte forbindelse til samme offentlige organ, ikke behandles som tilknyttet hverandre. Det tas derfor hensyn til den særlige situasjonen med foretak som kontrolleres av samme offentlige organ, men som kan ha uavhengig beslutningsmyndighet.

- 5) For å ta hensyn til at foretak som utøver virksomhet innen sektoren for godstransport på vei, i gjennomsnitt er små, er det hensiktsmessig å opprettholde den øvre grensen på 100 000 euro for foretak som driver godstransport på vei for en annens regning. En integrert tjeneste, der den faktiske transporten bare er ett av elementene, for eksempel flyttetjenester, post- eller kurertjenester eller avfallsinnsamling eller -behandling, bør ikke anses som en transporttjeneste. Tatt i betraktning overkapasiteten innen sektoren for godstransport på vei og de transportpolitiske målene med hensyn til trafikkoppbygging på veiene og godstransport, bør støtte til kjøp av godstransportkjøretøyer hos foretak som driver godstransport på vei for en annens regning, ikke omfattes av virkeområdet for denne forordning. Tatt i betraktning utviklingen innenfor sektoren for persontransport på vei er det ikke lenger hensiktsmessig å anvende en lavere øvre grense for denne sektoren.
- 6) Tatt i betraktning de særlige reglene som gjelder i sektorene primærproduksjon av landbruksvarer, fiskeri og akvakultur, samt faren for at støttebeløp som ligger under den øvre grensen fastsatt i denne forordning, likevel vil kunne oppfylle kriteriene i traktatens artikkel 107 nr. 1, bør denne forordning ikke få anvendelse på disse sektorene.
- 7) Med tanke på likhetene mellom bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer og av andre varer bør denne forordning få anvendelse på bearbeiding og

markedsføring av landbruksvarer, forutsatt at visse vilkår er oppfylt. Verken gårdsvirksomhet knyttet til tilberedning av et produkt for første salg, som for eksempel innhøsting, skjæring og tresking av korn eller pakking av egg, eller første salg til videreførere eller bearbeidingsforetak, bør anses som bearbeiding eller markedsføring i denne forbindelse.

- 8) Den europeiske unions domstol har fastsatt at når Unionen har vedtatt et regelverk for innføring av en felles markedsordning i en bestemt landbrukssektor, er medlemsstatene forpliktet til ikke å treffe tiltak som kan undergrave eller åpne for unntak fra dette regelverket⁽³⁾. Denne forordning bør derfor ikke få anvendelse på støtte der støttebeløpet er fastsatt på grunnlag av prisen på eller mengden av varer som kjøpes eller bringes i omsetning. Den bør heller ikke få anvendelse på støtte som skal deles med primærprodusenter.
- 9) Denne forordning bør ikke få anvendelse på eksportstøtte eller støtte som forutsetter at det brukes innenlandske framfor importerte produkter. Den bør særlig ikke få anvendelse på støtte til finansiering av opprettelse og drift av distribusjonsnett i andre medlemsstater eller i tredjestater. Støtte til dekning av kostnadene ved deltaking på messer eller til undersøkelser eller rådgivningstjenester som er nødvendige for lanseringen av et nytt eller eksisterende produkt på et nytt marked i en annen medlemsstat eller i en tredjestat, utgjør normalt ikke eksportstøtte.
- 10) Treårsperioden som skal tas i betraktning i denne forordning, bør være glidende, slik at det for hver ny tildeling av bagatellmessig støtte må tas hensyn til den samlede bagatellmessige støtten tildelt i det aktuelle skatteåret samt i de to foregående skatteårene.
- 11) Dersom et foretak utøver virksomhet i sektorer som ikke omfattes av virkeområdet for denne forordning, og i tillegg utøver virksomhet i andre sektorer eller utøver andre virksomheter, bør denne forordning få anvendelse på disse andre sektorer eller virksomheter forutsatt at den berørte medlemsstaten sørger for at det ikke gis bagatellmessig støtte til virksomhet i sektorer som er utelukket, for eksempel ved å holde virksomhetene atskilt eller dele opp kostnadene. Det samme prinsippet bør få anvendelse dersom et foretak utøver virksomhet i sektorer med en lavere øvre grense for bagatellmessig støtte. Dersom det ikke kan sikres at virksomheten i

⁽¹⁾ Kommisjonsrekommandasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 800/2008 av 6. august 2008 om erklæring av visse støttekategoriers forenlighet med det felles marked i henhold til traktatens artikkel 87 og 88 (EUT L 214 av 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Sak C-456/00 *Frankrike mot Kommisjonen*, samling 2002, s. I-11949.

- sektorer med en lavere øvre grense for bagatellmessig støtte bare kan få bagatellmessig støtte opp til denne lavere øvre grensen, bør laveste øvre grense anvendes på all foretakets virksomhet.
- 12) Denne forordning bør fastsette regler for å sikre at det ikke er mulig å omgå høyeste støtteintensitet fastsatt i særlige regler eller kommisjonsvedtak. Den bør også fastsette klare regler for kumulering som er enkle å anvende.
- 13) Denne forordning utelukker ikke muligheten for at et tiltak kan anses ikke å være statsstøtte i henhold til traktatens artikkel 107 nr. 1 av andre årsaker enn dem som er fastsatt i denne forordning, for eksempel fordi tiltaket oppfyller prinsippet om normal markedsatferd eller fordi tiltaket ikke innebærer en overføring av statsmidler. Særlig anses ikke unionsfinansiering som forvaltes sentralt av Kommissjonen og som verken direkte eller indirekte kontrolleres av medlemsstaten, som statsstøtte, og den bør derfor ikke tas i betraktning når det avgjøres om relevant øvre grense er overholdt.
- 14) Av hensyn til innsyn, likebehandling og effektiv overvåking bør denne forordning få anvendelse bare på bagatellmessig støtte der det er mulig å beregne nøyaktig bruttotilskuddsekvivalent på forhånd, uten at det er nødvendig å foreta en risikovurdering («støtte med innsynsmulighet»). En slik nøyaktig beregning kan for eksempel gjennomføres for tilskudd, rentesubsidier, begrensede skattefritak eller andre instrumenter som fastsetter et tak som sikrer at den relevante øvre grensen ikke overstiges. Det å fastsette et tak innebærer at så lenge det nøyaktige støttebeløpet ikke eller ennå ikke er kjent, må medlemsstaten anta at beløpet tilsvarer dette taket, for å sikre at flere støttetiltak til sammen ikke overstiger den øvre grensen fastsatt i denne forordning, og for å anvende reglene om kumulering.
- 15) Med henblikk på innsyn, likebehandling og riktig anvendelse av den øvre grensen for bagatellmessig støtte bør medlemsstatene benytte samme beregningsmetode. For å lette en slik beregning bør støttebeløp som ikke gis i form av kontanttilskudd, omregnes til en bruttotilskuddsekvivalent. Ved beregning av bruttotilskuddsekvivalenten for andre typer støtte med innsynsmulighet enn tilskudd og for støtte som utbetales i flere rater, må det benyttes gjeldende markedsrente på tidspunktet da slik støtte ble gitt. Med henblikk på en ensartet, åpen og enkel anvendelse av reglene for statsstøtte bør markedsrentene som anvendes i denne forordning, være de referanserentene som er fastsatt i kommisjonsmeldingen om revisjon av metoden for fastsettelse av referanse- og diskonteringsrente⁽¹⁾.
- 16) Støtte som inngår i lån, herunder bagatellmessig støtte til risikofinansiering i form av lån, bør anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet dersom bruttotilskuddsekvivalenten er beregnet på grunnlag av markedsrentene som gjaldt da støtten ble gitt. For å forenkle behandlingen av små lån med kort løpetid bør denne forordning fastsette en klar regel som er enkel å anvende og tar hensyn til både lånets beløp og løpetid. Basert på Kommissjonens erfaring kan lån der det er stilt sikkerhet for minst 50 % av lånet og der lånet ikke overstiger enten 1 000 000 euro med en løpetid på fem år eller 500 000 euro med en løpetid på ti år, anses å ha en bruttotilskuddsekvivalent som ikke overstiger øvre grense for bagatellmessig støtte. Gitt vanskelighetene med å fastsette bruttotilskuddsekvivalenten for støtte gitt til foretak som kanskje ikke klarer å betale tilbake lånet, bør denne regelen ikke gjelde for slike foretak.
- 17) Støtte som inngår i kapitaltilførsler, bør ikke anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet, med mindre den samlede offentlige kapitaltilførselen ikke overstiger den øvre grensen for bagatellmessig støtte. Støtte som inngår i risikofinansieringstiltak i form av egenkapitalinvesteringer eller egenkapitallignende investeringer, som nevnt i retningslinjene for risikofinansiering⁽²⁾, bør ikke anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet, med mindre det berørte tiltaket tilfører kapital som ikke overstiger øvre grense for bagatellmessig støtte.
- 18) Støtte som inngår i garantier, herunder bagatellmessig støtte til risikofinansiering i form av garantier, bør anses å ha innsynsmulighet dersom bruttotilskuddsekvivalenten er beregnet på grunnlag av «trygg havn»-premier fastsatt i en kommisjonskunngjøring for den berørte typen foretak⁽³⁾. For å forenkle behandlingen av garantier med kort løpetid som utgjør sikkerhet for inntil 80 % av et relativt lite lån, bør denne forordning fastsette en klar regel som er enkel å anvende og tar hensyn til både størrelsen på det underliggende lånet og garantiens løpetid. Denne regelen bør ikke gjelde for garantier for underliggende transaksjoner som ikke utgjør et lån, for eksempel garantier for egenkapitaltransaksjoner. Dersom garantien ikke overstiger 80 % av det underliggende lånet, garanti-beløpet ikke overstiger 1 500 000 euro og garantiens løpetid ikke overstiger fem år, kan garantien anses å ha en bruttotilskuddsekvivalent som ikke overstiger øvre grense for bagatellmessig støtte. Det samme gjelder dersom garantien ikke overstiger 80 % av det underliggende lånet, garanti-beløpet ikke overstiger 750 000 euro og garantiens løpetid ikke overstiger ti år. I tillegg kan medlemsstatene bruke en metode for å beregne bruttotilskuddsekvivalenten for garantier som er

(1) Kommisjonsmeldingen om revisjon av metoden for fastsettelse av referanse- og diskonteringsrente (EUT C 14 av 19.1.2008, s. 6).

(2) Fellesskapets retningslinjer for statsstøtte til fremming av risikokapitalinvesteringer i små og mellomstore bedrifter (EUT C 194 av 18.8.2006, s. 2).

(3) For eksempel kommisjonskunngjøringen om anvendelsen av EF-traktatens artikkel 87 og 88 på statsstøtte i form av garantier (EUT C 155 av 20.6.2008, s. 10).

blitt meldt til Kommisjonen i henhold til en annen kommisjonsforordning innenfor statsstøtteområdet, som var gjeldende på det aktuelle tidspunktet, og som Kommisjonen har godtatt er i samsvar med garantikunngjøringen eller en etterfølgende kunngjøring, forutsatt at den godkjente metoden uttrykkelig gjelder den typen garanti og underliggende transaksjoner som berøres ved anvendelsen av denne forordning. Gitt vanskelighetene med å fastsette bruttotilskuddsekvivalenten for støtte gitt til foretak som kanskje ikke klarer å betale tilbake lånet, bør denne regelen ikke gjelde for slike foretak.

- 19) Dersom en ordning for bagatellmessig støtte gjennomføres via finansformidlere, bør det sikres at disse ikke mottar noen form for statsstøtte. Dette kan for eksempel gjøres ved å kreve at finansformidlere som har en statsgaranti, betaler en markedstilpasset premie eller fullt ut overfører eventuelle fordeler til endelige støttemottakere, eller at de overholder øvre grense for bagatellmessig støtte og andre vilkår i denne forordning, herunder på formidlernivå.
- 20) På grunnlag av en melding fra en medlemsstat kan Kommisjonen undersøke om et tiltak som ikke utgjør et tilskudd, et lån, en garanti, en kapitaltilførsel eller et risikofinansieringstiltak i form av en egenkapitalinvestering eller en egenkapitallignende investering, fører til en bruttotilskuddsekvivalent som ikke overstiger den øvre grensen for bagatellmessig støtte og derfor kan omfattes av virkeområdet for denne forordning.
- 21) Kommisjonen har plikt til å sikre at reglene for statsstøtte overholdes, og i samsvar med samarbeidsprinsippet fastsatt i artikkel 4 nr. 3 i traktaten om Den europeiske union bør medlemsstatene lette gjennomføringen av denne oppgaven ved å innføre de verktøyene som er nødvendige for å sikre at samlet bagatellmessig støtte til ett enkelt foretak i henhold til regelen om bagatellmessig støtte, ikke overstiger den fastsatte øvre grensen. Når medlemsstatene gir bagatellmessig støtte, bør de derfor underrette det berørte foretaket om beløpet som gis i bagatellmessig støtte og informere om at dette dreier seg om bagatellmessig støtte, med uttrykkelig henvisning til denne forordning. Medlemsstatene bør være forpliktet til å overvåke støtte som gis, for å sikre at relevante øvre grenser ikke overstiges og at kumuleringsreglene overholdes. For å oppfylle den forpliktelsen bør den berørte medlemsstaten, før den gir slik støtte, innhente en erklæring fra foretaket om annen bagatellmessig støtte som omfattes av denne forordning eller andre forordninger om bagatellmessig støtte, som er mottatt i løpet av det aktuelle skatteåret og de to foregående skatteårene. Alternativt bør det være mulig for medlemsstatene å opprette et sentralt register med fullstendige opplysninger om bagatellmessig støtte som er gitt, og kontrollere at enhver ny støtte ikke gjør at relevant øvre grense overstiges.
- 22) Før en medlemsstat gir ny bagatellmessig støtte, bør den kontrollere at den øvre grensen for bagatellmessig støtte

ikke overstiges i den medlemsstaten av den nye bagatellmessige støtten, og at de andre vilkårene i denne forordning overholdes.

- 23) På bakgrunn av Kommisjonens erfaring, og særlig tatt i betraktning behovet for stadig å revidere politikken på statsstøtteområdet, bør anvendelsesperioden for denne forordning begrenses. Dersom denne forordnings gyldighetstid utløper uten å bli forlenget, bør medlemsstatene ha en tilpasningsperiode på seks måneder for bagatellmessig støtte som omfattes av denne forordning.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Virkeområde

1. Denne forordning får anvendelse på støtte til foretak i alle sektorer med unntak av
- a) støtte til foretak i fiskeri- og akvakultursektoren, som er omfattet av forordning (EF) nr. 104/2000⁽¹⁾,
  - b) støtte til foretak innenfor primærproduksjon av landbruksvarer,
  - c) støtte til foretak i sektoren for bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer, i følgende tilfeller:
    - i) Dersom støttebeløpet er fastsatt på grunnlag av prisen på eller mengden av slike varer som kjøpes fra primærprodusenter eller bringes i omsetning av de berørte foretakene.
    - ii) Dersom støtten avhenger av at den delvis eller i sin helhet videreføres til primærprodusenter.
  - d) støtte til virksomhet i forbindelse med eksport til tredjestater eller medlemsstater, det vil si støtte som er direkte knyttet til eksportvolum, opprettelse og drift av et distribusjonsnett eller til andre løpende utgifter knyttet til eksportvirksomhet,
  - e) Støtte som forutsetter at det brukes innenlandske framfor importerte produkter.

⁽¹⁾ Rådsforordning (EF) nr. 104/2000 av 17. desember 1999 om den felles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 17 av 21.1.2000, s. 22).

2. Dersom et foretak utøver virksomhet i sektorene nevnt i nr. 1 bokstav a), b) eller c) og i tillegg utøver virksomhet i en eller flere av sektorene som omfattes av virkeområdet for denne forordning, eller utøver annen virksomhet som omfattes av virkeområdet for denne forordning, får denne forordning anvendelse på støtte som gis til sistnevnte sektorer eller virksomhet, forutsatt at den berørte medlemsstaten sørger for at det ikke gis bagatellmessig støtte i samsvar med denne forordning til virksomhet i sektorer som er utelukket fra virkeområdet for denne forordning, for eksempel ved å holde virksomhetene atskilt eller dele opp kostnadene.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning menes med
  - a) «landbruksvarer» varer oppført i vedlegg I til traktaten, med unntak av fiskerivarer og akvakulturprodukter som omfattes av forordning (EF) nr. 104/2000,
  - b) «bearbeiding av landbruksvarer» en prosess der en landbruksvare omdannes til en annen landbruksvare, unntatt gårdsvirksomhet som er nødvendig for å tilberede et animalsk eller vegetabilsk produkt for første salg,
  - c) «markedsføring av landbruksvarer» oppbevaring eller utstilling med sikte på å selge, framby til salg, levere eller på annen måte bringe i omsetning en vare, unntatt første salg fra en primærprodusent til videreførlere og bearbeidingsforetak og enhver tilberedning av et produkt for et slikt første salg. Salg fra primærprodusent til sluttforbrukere skal anses som markedsføring dersom dette foregår i atskilte lokaler avsatt for dette formål,
2. «ett enkelt foretak» omfatter i denne forordning alle foretak som har minst ett av følgende forhold til hverandre:
  - a) Ett foretak sitter med flertallet av aksjeeiernes eller deltakernes stemmeretter i et annet foretak.
  - b) Ett foretak har rett til å utpeke eller fjerne et flertall av medlemmene av administrasjons-, ledelses- eller kontrollorganet i et annet foretak.
  - c) Ett foretak har rett til å ha dominerende innflytelse på et annet foretak i henhold til en kontrakt inngått med det foretaket eller i henhold til en bestemmelse i foretakets vedtekter.
  - d) Ett foretak som er aksjeeier eller deltaker i et annet foretak, kontrollerer alene, i henhold til en avtale med andre aksjeeiere eller deltakere i dette foretaket, et flertall av aksjeeiernes eller deltakernes stemmeretter i dette foretaket.

Foretak som har noen av forholdene nevnt i første ledd bokstav a)–d) til hverandre via en eller flere andre foretak, skal også anses å være ett enkelt foretak.

Artikkel 3

Bagatellmessig støtte

1. Støttetiltak som oppfyller vilkårene i denne forordning, skal anses for ikke å oppfylle alle kriteriene i traktatens artikkel 107 nr. 1, og skal derfor unntas fra meldingskravet i traktatens artikkel 108 nr. 3.

2. Samlet bagatellmessig støtte gitt per medlemsstat til ett enkelt foretak skal ikke overstige 200 000 euro i løpet av en periode på tre skatteår.

Samlet bagatellmessig støtte gitt per medlemsstat til ett enkelt foretak som driver godstransport på vei for en annens regning, skal ikke overstige 100 000 euro i løpet av en periode på tre skatteår. Denne bagatellmessige støtten skal ikke brukes til anskaffelse av godstransportkjøretøyer.

3. Dersom et foretak driver godstransport på vei for en annens regning og i tillegg driver annen virksomhet der den øvre grensen på 200 000 euro gjelder, skal den øvre grensen på 200 000 euro gjelde for foretaket, forutsatt at den berørte medlemsstaten sørger for at støtten til virksomheten innen godstransport på vei ikke overstiger 100 000 euro og at ingen bagatellmessig støtte brukes til anskaffelse av godstransportkjøretøyer, for eksempel ved å holde virksomhetene atskilt eller dele opp kostnadene.

4. Bagatellmessig støtte skal anses som gitt i det øyeblikk retten til å motta støtten overføres til foretaket i henhold til gjeldende nasjonale regler, uansett utbetalingstidspunkt for den bagatellmessige støtten til foretaket.

5. De øvre grensene fastsatt i nr. 2 skal gjelde uavhengig av den bagatellmessige støtten form eller formål og uavhengig av om støtten gitt av en medlemsstat helt eller delvis er finansiert med unionsmidler. Perioden på tre skatteår skal fastsettes på grunnlag av de skatteårene som benyttes av foretaket i den berørte medlemsstaten.

6. For de øvre grensene fastsatt i nr. 2 skal støtte uttrykkes som kontanttilskudd. Alle tall som benyttes, skal være bruttobeløp, dvs. før fradrag av skatt eller andre avgifter. Dersom støtten gis i en annen form enn som tilskudd, skal støttebeløpet være støtten bruttotilskuddsekvivalent.

Støtte som utbetales i flere rater, skal diskonteres til verdien på tidspunktet da støtten ble gitt. Renten som skal benyttes ved diskontering, skal være gjeldende diskonteringsrente på tidspunktet da støtten ble gitt.

7. Dersom relevant øvre grense fastsatt i nr. 2 overstiges ved tildeling av en ny bagatellmessig støtte, kan ikke noe av denne nye støtten omfattes av denne forordning.

8. Ved fusjon eller overtakelse skal all tidligere bagatellmessig støtte gitt til de fusjonerende foretakene tas med i betraktning når det avgjøres om eventuell ny bagatellmessig støtte til det nye eller overtakende foretaket fører til at relevant øvre grense overstiges. Bagatellmessig støtte som er lovlig tildelt før fusjonen eller overtakelsen, skal fortsatt være lovlig.

9. Dersom et foretak deles opp i to eller flere separate foretak, skal bagatellmessig støtte gitt før oppdelingen, tildeles det foretak som dro nytte av den, noe som i utgangspunktet er foretaket som overtar virksomheten der den bagatellmessige støtten ble brukt. Dersom en slik tildeling ikke er mulig, skal den bagatellmessige støtten tildeles forholdsmessig på grunnlag av den bokførte verdien av egenkapitalen til de nye foretakene den dagen oppdelingen fant sted.

Artikkel 4

Beregning av bruttotilskuddsekvivalenten

1. Denne forordning får anvendelse bare på støtte der det er mulig å beregne nøyaktig bruttotilskuddsekvivalent på forhånd, uten at det er nødvendig å foreta en risikovurdering («støtte med innsynsmulighet»).

2. Støtte som inngår i tilskudd eller rentesubsidier, skal anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet.

3. Støtte som inngår i lån, skal anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet dersom

a) mottakeren ikke er gjenstand for kollektiv insolvensbehandling eller oppfyller kriteriene i nasjonal lovgivning for å være gjenstand for kollektiv insolvensbehandling etter anmodning fra kreditorene; for store foretak skal mottakeren være i en situasjon tilsvarende en kredittvurdering på minst B-, og

b) det er stilt sikkerhet for minst 50 % av lånet, som beløper seg til enten 1 000 000 euro (eller 500 000 euro for foretak som driver godstransport på vei) over fem år eller 500 000 euro (eller 250 000 euro for foretak som driver godstransport på vei) over ti år; dersom et lån er på mindre enn disse beløpene og har en løpetid på mindre enn henholdsvis fem eller ti år, skal bruttotilskuddsekvivalenten for lånet beregnes som en tilsvarende andel av relevant øvre grense fastsatt i artikkel 3 nr. 2, eller

c) bruttotilskuddsekvivalenten er beregnet på grunnlag av referanserenten som gjaldt på tidspunktet for tildelingen.

4. Støtte som inngår i kapitaltilførsler, skal bare anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet dersom den samlede offentlige kapitaltilførselen ikke overstiger den øvre grensen for bagatellmessig støtte.

5. Støtte som inngår i risikofinansieringstiltak i form av egenkapitalinvesteringer eller egenkapitallignende investeringer, skal bare anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet dersom kapitalen som er tilført ett enkelt foretak, ikke overstiger øvre grense for bagatellmessig støtte.

6. Støtte som inngår i garantier, skal behandles som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet dersom

a) mottakeren ikke er gjenstand for kollektiv insolvensbehandling eller oppfyller kriteriene i nasjonal lovgivning for å være gjenstand for kollektiv insolvensbehandling etter anmodning fra kreditorene; for store foretak skal mottakeren være i en situasjon tilsvarende en kredittvurdering på minst B-, og

b) garantien ikke overstiger 80 % av det underliggende lånet, og garantibeløpet er enten 1 500 000 euro (eller 750 000 euro for foretak som driver godstransport på vei) med en løpetid på fem år eller 750 000 euro (eller 375 000 euro for foretak som driver godstransport på vei) med en løpetid på ti år; dersom garantibeløpet er på mindre enn disse beløpene og/eller garantiens løpetid er på mindre enn henholdsvis fem eller ti år, skal bruttotilskuddsekvivalenten for garantien beregnes som en tilsvarende andel av relevant øvre grense fastsatt i artikkel 3 nr. 2, eller

c) bruttotilskuddsekvivalenten er beregnet på grunnlag av «trygg havn»-premier fastsatt i en kommisjonskunnngjøring, eller

d) før gjennomføring,

i) metoden for å beregne bruttotilskuddsekvivalenten for garantien er blitt meldt til Kommisjonen i henhold til en annen kommisjonsforordning innenfor statsstøtteområdet, som var gjeldende på det aktuelle tidspunktet, og som Kommisjonen har godtatt er i samsvar med garantikunnngjøringen eller en etterfølgende kunnngjøring, og

ii) denne metoden uttrykkelig gjelder den typen garanti og underliggende transaksjoner som berøres ved anvendelsen av denne forordning.

7. Støtte som inngår i andre instrumenter, skal anses som bagatellmessig støtte med innsynsmulighet dersom instrumentet fastsetter et tak som sikrer at den gjeldende øvre grensen ikke overstiges.

Artikkel 5

Kumulering

1. Bagatellmessig støtte gitt i samsvar med denne forordning kan kumuleres med bagatellmessig støtte gitt i samsvar med kommisjonsforordning (EU) nr. 360/2012⁽¹⁾, opp til den øvre grensen som er fastsatt i den forordningen. Den kan kumuleres med bagatellmessig støtte gitt i samsvar med andre forordninger om bagatellmessig støtte, opp til relevant øvre grense fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i denne forordning.

2. Bagatellmessig støtte skal ikke kumuleres med statsstøtte som gjelder de samme støtteberettigede kostnadene eller med statsstøtte for samme risikofinansieringstiltak, dersom slik kumulering overstiger høyeste relevante støtteintensitet eller støttebeløp fastsatt av de særlige vilkårene som gjelder i hvert enkelt tilfelle, i en gruppeunntaksforordning eller i et vedtak gjort av Kommisjonen. Bagatellmessig støtte som ikke gis for eller kan henføres til bestemte støtteberettigede kostnader, kan kumuleres med annen statsstøtte gitt i henhold til en gruppeunntaksforordning eller et vedtak gjort av Kommisjonen.

Artikkel 6

Overvåking

1. Når en medlemsstat har til hensikt å gi bagatellmessig støtte til et foretak i samsvar med denne forordning, skal den underrette foretaket skriftlig om det planlagte støttebeløpet, uttrykt som en bruttotilskuddsekvivalent, og om at det dreier seg om bagatellmessig støtte, med en uttrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse av tittel og henvisning til kunngjøringen i *Den europeiske unions tidende*. Dersom det i samsvar med denne forordning gis bagatellmessig støtte til ulike foretak på grunnlag av en ordning, og foretakene mottar ulike individuelle støttebeløp i henhold til denne ordningen, kan den berørte medlemsstaten velge å oppfylle denne forpliktelsen ved å underrette foretakene om et fast beløp tilsvarende det største støttebeløpet som kan gis i henhold til ordningen. I slike tilfeller skal det faste beløpet benyttes til å avgjøre om den relevante øvre grensen fastsatt i artikkel 3 nr. 2, er nådd. Før medlemsstaten gir støtten, skal den fra det berørte foretaket innhente en erklæring, skriftlig eller i elektronisk form, om all annen bagatellmessig støtte foretaket har mottatt i de to foregående skatteårene og i det inneværende skatteåret, der denne forordning eller andre forordninger om bagatellmessig støtte får anvendelse.

2. Dersom en medlemsstat har opprettet et sentralt register over bagatellmessig støtte med fullstendige opplysninger om all bagatellmessig støtte gitt av en myndighet i denne

medlemsstaten, skal nr. 1 opphøre å gjelde fra det tidspunktet da registeret omfatter en periode på tre skatteår.

3. En medlemsstat skal gi ny bagatellmessig støtte i samsvar med denne forordning først etter å ha kontrollert at dette ikke medfører at samlet bagatellmessig støtte til det berørte foretaket overstiger den relevante øvre grense fastsatt i artikkel 3 nr. 2, og at alle vilkårene fastsatt i denne forordning blir overholdt.

4. Medlemsstatene skal registrere og samle alle opplysninger om anvendelsen av denne forordning. Registeret skal inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å fastslå at vilkårene i denne forordning er oppfylt. Opplysninger om individuell bagatellmessig støtte skal oppbevares i ti skatteår fra den dato da støtten ble gitt. Opplysninger om en ordning for bagatellmessig støtte skal oppbevares i ti skatteår fra den dato da den siste individuelle støtten i henhold til ordningen ble gitt.

5. På skriftlig anmodning fra Kommisjonen skal den berørte medlemsstaten innen 20 virkedager eller en lengre frist som fastsatt i anmodningen, oversende alle opplysninger som Kommisjonen anser som nødvendige for å kunne vurdere om vilkårene i denne forordning er oppfylt, og særlig det samlede beløpet for bagatellmessig støtte som et foretak har mottatt i henhold til denne forordning og andre forordninger om bagatellmessig støtte.

Artikkel 7

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning får anvendelse på støtte som gis før forordningen trer i kraft, dersom støtten oppfyller alle vilkårene fastsatt i denne forordning. Støtte som ikke oppfyller disse vilkårene, skal vurderes av Kommisjonen i samsvar med relevante rammer, retningslinjer, meldinger og kunngjøringer.

2. All individuell bagatellmessig støtte som ble gitt mellom 2. februar 2001 og 30. juni 2007 og som oppfyller vilkårene i forordning (EF) nr. 69/2001, skal anses for ikke å oppfylle alle kriteriene i traktatens artikkel 107 nr. 1 og skal derfor unntas fra meldingskravet i traktatens artikkel 108 nr. 3.

3. All individuell bagatellmessig støtte gitt mellom 1. januar 2007 og 30. juni 2014 og som oppfyller vilkårene i forordning (EF) nr. 1998/2006, skal anses for ikke å oppfylle alle kriteriene i traktatens artikkel 107 nr. 1 og skal derfor unntas fra meldingskravet i traktatens artikkel 108 nr. 3.

4. Ved utløpet av denne forordnings gyldighetstid skal enhver ordning for bagatellmessig støtte som oppfyller vilkårene i denne forordning, fortsatt omfattes av denne forordning i en periode på ytterligere seks måneder.

⁽¹⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 360/2012 av 25. april 2012 om anvendelse av artikkel 107 og 108 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte på bagatellmessig støtte til foretak som utfører tjenester av allmenn økonomisk betydning

Artikkel 8

Ikrafttredelse og gyldighetstid

Denne forordning trer i kraft 1. januar 2014.

Den får anvendelse til 31. desember 2020.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 18. desember 2013.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President
